

**BISDOM
ROTTERDAM**

Homilie bisschop Van den Hende

Maria Tenhemelopneming, eucharistieviering bij de Lourdesgrot achter de Johannes

Geboorte Kerk, Zevenhoven

15 augustus 2026

Apokalyps 11, 19a; 12, 1-6a.10ab

1 Korintiërs 15, 20-26

Lucas 1, 39-56

Broeders en zusters in Christus, wat is het bijzonder om hier bij deze Lourdesgrot, samen in de open lucht de eucharistie te vieren op het feest van Maria, die ten hemel is opgenomen.

In het openingsgebed stond dat wij altijd met ons hart bij God mogen zijn. Er staat dat wij steeds mogen beseffen wat boven is. Met die vliegtuigen die nu steeds overkomen, om de zoveel minuten, ben je misschien al gauw bezig met wat boven je is. Maar als wij bidden om gericht te zijn op wat boven is, dan gaat het niet zozeer om wat ons boven het hoofd hangt, wat dreigt of misschien de rust verstoort.

Wat in het gebed werkelijk gevraagd wordt, is dat wij steeds het perspectief van ons leven voor ogen mogen houden: namelijk dat wij eens uit dit leven mogen opgaan naar het eeuwig leven, dat wij eens God mogen ontmoeten zoals Hij is. Want niemand heeft ooit God gezien, maar wij hebben in Jezus Christus de liefde van God ontmoet.

Vandaag mogen wij opnieuw dat perspectief voor ogen houden als wij denken aan Maria, de Moeder van God. Maria, die Jezus mocht baren. Die in deze wereld de moeder van Jezus mocht zijn. En die in haar leven steeds verbonden is gebleven met de blijde boodschap van het evangelie.

Dus als wij echt verbonden willen zijn met wat boven is, dan gaat het niet om vliegtuigen of om wat ons boven het hoofd hangt, maar om wat het perspectief is aan het einde van ons leven: dat wij God mogen zien en mogen delen in zijn leven.

Maria houdt dat geloof en dat perspectief in ons wakker. Want als iemand de eerste is die geloof hechtte aan Gods woord, dan is het Maria. Zij werd gevraagd de moeder van Jezus te worden en zij was de eerste die heeft gezegd: "Mij geschiede naar uw woord."

En wanneer wij vandaag horen dat zij op bezoek gaat bij haar nicht Elisabet, die al zes maanden zwanger is van Johannes de Doper, dan wordt nogmaals gezegd wie Maria is. "Waaraan heb ik het te danken", zegt Elisabet, "dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt?"

Vandaag, broeders en zusters, vieren wij dat Maria niet alleen ons is voorgegaan op de weg van het geloof. Zij is niet alleen een voorbeeldige pelgrim van het geloof die ons voorgaat, maar zij mag ook nu al delen in het eeuwig leven bij God. We vieren dat Maria met ziel en lichaam in de hemel is opgenomen.

Wij horen de bijzondere en vertrouwvolle woorden van Paulus in de tweede lezing. Daar staat dat Jezus is opgewekt uit de dood. Hij is niet in het graf gebleven na zijn kruisiging,

maar Jezus is na drie dagen opgestaan. En Hij die is opgestaan, nodigt ons die na Hem komen uit om met Hem op te staan ten leven.

Dan staat er: “Allen in een eigen rangorde.” Die rangorde begint zeker bij Maria, die als eerste geloofde en als eerste in het Nieuwe Testament haar leven heeft toevertrouwd aan de Heer. En ook wij mogen in dat perspectief leven. Wij zijn nog onderweg als pelgrims. Wij hebben nog te maken met alles wat ons dagelijks overkomt aan goede dingen, maar ook aan moeilijke dingen. Dingen waar wij blij mee zijn, momenten waarop wij ons bevestigd voelen, maar ook momenten waarop wij ons alleen en teleurgesteld voelen.

En wat is het dan belangrijk om vast te houden aan wat boven is. Nogmaals niet aan wat ons bedreigt of wat ons boven het hoofd hangt, maar aan het perspectief van het eeuwig leven, waar Maria ons is voorgegaan.

In de eerste lezing staat dat die band met Maria belangrijk is. De jonge Kerk, waarover de eerste lezing gaat, heeft geleefd met bedreiging en vervolgingen. Men kon toen nog niet vrij in een tuin zitten om samen de eucharistie te vieren. Men kon geen kerk bouwen en men mocht niet openbaar samen bidden.

Maar in de jonge Kerk hield men zich vast aan wat boven is, aan wat hun perspectief zou zijn met Jezus samen. En wij lezen in de eerste lezing dat een vrouw bedreigd wordt en dat haar kind wordt bedreigd door de draak, het kwaad. Maar dat zij niet door het kwaad wordt opgeslokt. De Kerk herkent in deze vrouw Maria. Het kwaad krijgt geen grip op Maria en op al het goede dat van de Heer komt.

Zo heeft de jonge Kerk erop vertrouwd dat zij nooit zou worden weggevaagd en nooit van koers raakt als zij ondanks alle moeilijkheden vasthoudt aan wat boven is, aan het perspectief van wat nog komt.

En nu Maria met ziel en lichaam in de hemel is, zou je misschien menselijkerwijs denken: zij heeft het gehaald. Zij geniet van de vreugde en van de liefde van het eeuwig leven. Maar als wij Maria een beetje kennen, dan weten wij ook dat zij zorg heeft voor ons. Maria, die in de hemel is, zal naar ons blijven kijken, zal met ons mee blijven bidden en onze voorspreekster blijven zolang wij dat nodig hebben.

Dus als wij vandaag vieren dat Maria ten hemel is opgenomen, houden wij het perspectief van het eeuwig leven goed voor ogen. In tijden van moeilijkheden mogen wij als Kerk vasthouden aan de Heer, zoals Maria vasthield aan de Heer, en weten dat zij met ons meebidt, elke dag opnieuw.

Ook vandaag hoort zij ons gebed. Zij houdt er rekening mee, want in het evangelie is zij haar lofzang, het Magnificat, al begonnen met de woorden dat alle generaties haar zullen prijzen, omdat God zulke grote dingen in haar leven heeft gedaan.

Mogen wij het geloof bewaren in de Heer die eeuwig leeft. Mogen wij het geloof bewaren in het perspectief van het eeuwig leven, dat sterker is dan de dood. En mogen wij Maria vragen om onze tochtgenoot te zijn, vandaag en alle dagen die wij hebben.

En dat geen dreiging, geen teleurstelling, geen verdriet of eenzaamheid ons afhouden van de liefde van Christus. Dat mogen wij geloven. Dat mag ons fundament zijn. En dat is de beste richtingwijzer voor ons leven. Amen.